

Art. 40. 1. Sprawy wszczęte w sądach powszechnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoznawane będą aż do ukończenia postępowania według przepisów dotychczasowych.

2. Rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali, które okręgowe komisje arbitrażowe, w jakim terminie i zakresie rozpoczną swoją działalność.

3. Do czasu podjęcia działalności okręgowej komisji arbitrażowej sprawy należące do właściwości tej komisji rozpoznawane będą w jednej instancji przez Główną Komisję Arbitrażową.

Art. 41. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

Art. 42. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Ochab*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *J. Kutin*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *T. Kochanowicz*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: w z. *Z. Lipiński*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*

341

DEKRET

z dnia 5 sierpnia 1949 r.

o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302)—Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe, wymagające celowego rozdziału lub zużycia na potrzeby gospodarki narodowej, mogą być uznane za artykuły reglamentowane.

Art. 2. 1. Uznanie surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych za artykuły reglamentowane następuje w drodze rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi ministrami.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego unormuje w drodze rozporządzenia obrót, przerób, gromadzenie, spożycie i przewóz artykułów reglamentowanych.

Art. 3. 1. Rozdziału artykułów reglamentowanych

dokonuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zlecić wojewódzkim urzędowi planowania gospodarczego lub w porozumieniu z właściwym ministrem innym władzom i przedsiębiorstwom państwowym albo organizacjom gospodarczym dokonywanie w całości lub w części rozdziału poszczególnych artykułów reglamentowanych zarówno przez ustalenie rozdziałników jak i przez określenie przydziałów.

Art. 4. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze rozporządzenia powierzyć przedsiębiorstwu państwowemu lub organizacji gospodarczej albo osobie prawnej gospodarowanie na zasadzie wyłączności poszczególnymi artykułami reglamentowanymi.

Art. 5. W przypadku, gdy artykuł reglamentowany dopuszczony jest do sprzedaży bez indywidualnego przydziału, właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może ustalić warunki sprzedaży.

Art. 6. 1. W przypadkach oznaczenia przy przydziale lub sprzedaży artykułu reglamentowanego celu, na jaki ma być przeznaczony, artykuł ten nie może być zużyty na inne cele ani odstąpiony bez zgody władzy, przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, która dokonała przydziału lub sprzedaży.

2. Zgoda na odstąpienie artykułu reglamentowanego nie jest wymagana w przypadkach:

- 1) gdy przydział lub sprzedaż nastąpiły w celu dalszego odstąpienia,
- 2) gdy odstąpienie następuje na rzecz przedsiębiorstwa państwowego, organizacji gospodarczej lub osoby prawnej, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 4,
- 3) gdy odstąpienie następuje między przedsiębiorstwami, organizacjami gospodarczymi i osobami, podlegającymi temu samemu ministrowi, za jego zgodą lub za zgodą upoważnionego organu.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze rozporządzenia rozszerzyć zakres przypadków, w których nie jest wymagana zgoda na odstąpienie.

Art. 7. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi ministrami może w rozporządzeniu przewidzianym w art. 2 zobowiązać wszystkich posiadaczy artykułu reglamentowanego do zgłoszenia go do rejestracji.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określa w drodze zarządzeń opublikowanych w Monitorze Polskim terminy i dane podlegające rejestracji oddzielnie poszczególnych artykułów reglamentowanych, sposób prowadzenia ewidencji zarejestrowanych artykułów, tryb związanego z tym postępowania i właściwość władz.

3. Obrót, przerób i zużycie artykułów reglamentowanych, podlegających zgłoszeniu w myśl ust. 1, wy-

maga uzyskania zezwolenia. Właściwy minister ustali tryb i warunki udzielania zezwoleń oraz określi władze właściwe do wydawania zezwoleń. Osoby, które nie uzyskały zezwoleń na obrót, przerób lub zużycie zgłoszonych artykułów reglamentowanych, winny zaofiarować je do skupu instytucjom wskazanym w zarządzeniu po cenach ustalonych w obowiązujących cennikach.

Art. 8. 1. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może za wynagrodzeniem powoływać organizacje spółdzielcze oraz przedsiębiorstwa państwowe i prywatne do wykonywania zadań związanych z planowym rozdziałem artykułów reglamentowanych oraz nakazać stawianie do dyspozycji w tym celu magazynów, składów, środków przewozowych i urządzeń technicznych w ustalonych rozmiarach i na wskazanych warunkach.

2. Zasady wynagrodzenia w przypadkach przewidzianych w ust. 1 ustala właściwy minister również w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Kto w terminie ustanowionym nie zgłosi posiadania artykułu reglamentowanego, ulega karze aresztu do roku lub grzywny albo obu tym karom łącznie.

Art. 10. 1. Kto artykuły reglamentowane, co do których wprowadzono obowiązek zgłoszenia, usuwa lub niszczy, ulega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, ulega karze aresztu do roku lub grzywny.

Art. 11. Kto bez zezwolenia lub niezgodnie z warunkami zezwolenia zbywa lub nabywa artykuł reglamentowany albo używa go na cele inne, niż określone w warunkach przydziału lub sprzedaży, ulega karze więzienia do lat 3 i grzywny.

Art. 12. W razie skazania za przestępstwo przewidziane w art. 9-11 sąd może orzec przepadek artykułów reglamentowanych, stanowiących przedmiot przestępstwa.

Art. 13. 1. Utrzymuje się w mocy obowiązujące przepisy ustaw i dekretów normujące reglamentację niektórych surowców, półfabrykatów lub wyrobów gotowych. Rozporządzenie Rady Ministrów może poddać te artykuły działaniu niniejszego dekretu.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów wydanego na podstawie ust. 1 tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o reglamentacji w odniesieniu do artykułów poddanych działaniu niniejszego dekretu.

Art. 14. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą przepisy dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217).

2. Do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszego dekretu utrzymuje się w mocy rozporządzenia i zarządzenia wydane na podstawie dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217).

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 16. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Ochab*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *J. Kutin*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *T. Kochanowicz*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: w z. *Z. Lipiński*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*

342

DEKRET

z dnia 5 sierpnia 1949 r.

o uregulowaniu niektórych zobowiązań przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej i instytucji publicznych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do uregulowania w myśl przepisów niniejszego dekretu zadłużenia przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej i instytucji publicznych wobec instytucji kredytowych, istniejącego w dniu 1 lipca 1949 r.

Art. 2. Przepisy niniejszego dekretu dotyczą zadłużenia z tytułu:

- 1) finansowania inwestycji zleconych przez Rząd w okresie do 31 marca 1946 r.;
- 2) finansowania inwestycji w ramach państwowych planów inwestycyjnych na rok 1946, 1947 i 1948;

- 3) kredytów średnioterminowych pochodzących z konwersji kredytów krótkoterminowych, zużytych na cele inwestycyjne;
- 4) rozliczeń wewnętrznych, wynikających z operacji zagranicznych;
- 5) pokrycia kosztów akcji zleconych przez Rząd w dziedzinie gospodarki narodowej;
- 6) kredytów zużytych na cele organizacyjne.

Art. 3. Uregulowanie polegać będzie na:

- 1) przejęciu przez Skarb Państwa zadłużenia (art. 2) określonego decyzją Ministra Skarbu i zwolnieniu od tego zadłużenia przedsiębiorstw i instytucji, o których mowa w art. 1;
- 2) przeprowadzeniu rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a instytucjami kredytowymi przez dokonanie odpisów i potrąceń z funduszy specjalnych, wierzytelności Skarbu Państwa w instytucjach kredytowych oraz innych funduszy, zużytych na finansowanie inwestycji i akcji zleconych.